

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Principia Juris Canonici : Ex Libro ... Decretalium Gregorii
IX. Pontificis M / Antehac In Alma & Archi-Episcopali
Benedictina Universitate Salisburgensi**

König, Robert

Salisburgi, 1725

VD18 80460526

27. De successionibus ab intenstato.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61800](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61800)

illi: ergo etiam pro tali habenda est respectu Ecclesie, cum summa sit ratio, quæ pro religione facit, per l. 43. in fin. ff. de Relig. & sumpt. funer.

His ad rationis stateram appensis videtur utraque sententia valde probabilis, & quod consequitur, ille, qui ex repudiatione insolentem rem acquirit, in foro tam externo, quam interno securus, nec non repudians à penis Extravag. ambitiosa. de Reb. Eccles. non alienand. inter comm. in male alienantes latis immunis, ut etiam notavit Quaranta in Summ. Bullar. V. alienatio rerum Eccles. n. 23.

Facto hominis infirmatur testamentum, quando proposita querela inofficiosi testamenti per sententiam Judicis rescinditur, qua de tit. iij. Inst. & ff. de Inoffic. testam.

TITULUS XXVII.

De Successionibus ab intestato.

SUMMARI A.

1. Successionis ab intestato Synonymia. 2. Definitio.
3. Divisio. 4. Origo. 5. Quibus deferatur hæreditas ab intestato? 6. usque 10. Qua ratione liberi succedant Parentibus? 10. usque 14. Parentes liberis? 14. usque 19. Collaterales collateralibus? 19. Coniux conjugis? 20. Fiscus in bonis vacantibus? 21. Ecclesia in bonis Clericorum? 22. Quæ sit Successionis ab intestato materia? 23. 24. 25. Quæ requisita? 26. 27. Quis finis, qui efficiendus?

Post successionem testamentariam succedit Successio ab intestato, & ideo succedit, quia quamdiu speratur hæres ex testamento, cessat Successio ab intestato. l. 89. ff. de R. F. l. 39. ff. de Acquirend. hæred.

§. I.

1. Successio ab intestato vulgò legitima appellatur, quòd immediatè, ac solà lege, sine ulla hominis dispositione, deferatur arg. l. 3.

§. 2. ff. Pro socio. l. 2. §. 4. ff. de Suis, & legit. ad differentiam Successionis testamentariæ, quæ mediante testamento obvenit. §. 6. Inst. Per quas person. cuique adquir. l. 1. ff. de Hæredit. petis.

§. II.

Definitur Successio ab intestato, quòd sit hæreditatis legitimæ extra casum ultimæ voluntatis defuncti acquisitio. tot. tit. ff. Si quis omiff. caus. testam.

§. III.

Dividitur Successio ab intestato, quòd alia sit in stirpes in die Stämmen/ alia in capita in die Häupter. Successio in stirpes illa dicitur, quando non habetur ratio multitudinis, vel paucitatis personarum succedentium (ita ut inter eas hæreditas æqualiter, seu viritim distribuatur) sed potius totius stirpis, ex qua unaquæque persona descendit, omnibusque simul sumptis certa assignatur portio inter illas denuo dividenda, sive multæ, sive paucæ sint: wann sie in die Stämme gehen / oder der Stämmen Theil nehmen. §. 6. & ult. Inst. de Hæred. qua ab intest. Successio in capita illa est, quando inter plures ejusdem gradus hæredes secundum numerum personarum viritim hæreditas dividitur; Germani dicunt: so viel Mund/so viel Pfund. Novell. 118. c. 3. in fin. Inde autem dicitur in capita Successio, quòd secundum numerum capitorum, id est, personarum nullâ habitâ ratione stirpis, unde illæ personæ descendant, divisio fiat in portiones æquales. Folterus de Success. lib. 3. c. 34.

§. IV.

Causa efficiens Successionis ab intestato est partim jus naturale, partim civile: Naturale quidem, quia naturalis ratio suadere videtur ut emolumentum hæreditatis paternæ potius filiis, quam remotioribus in gradu agnatis, hisque prius, quam extraneis, ignotisque deferatur. Facit c. 7. dist. 1. ubi inter exempla

juris naturalis recensetur liberorum successio. *Civile*, quia sicut ad hæreditatem ex testamento suprema testatoris voluntas, ita ad hæreditatem ab intestato vocat suprema legum potestas. l. 3. §. 2. ff. *Pro socio*. l. 2. §. ult. ff. *Unde legitimi*. tot. tit. ff. *de Suis, & legit. hered.*

§. V.

5 *Subjectum* hujus successionis sunt hæredes à lege ad hæreditatem defuncti intestato vocati, quos Imperator antiquo jure in totum antiquato in *Novell.* 118. in tres ordines distinxit. *Primus* est Descendentium, *Secundus* Ascendentium, *Tertius* Collateralium. Post hos succedunt etiam Conjuges, & postremo Fiscus. tot. tit. ff. & *C. Unde vir, & uxor.* & tot. tit. *C. de Bonis. vacant.* Clariss. D. Frid. Ernest. à Someting. ad *Inst. de Hæredit. qua ab intest. sub. n. 5.*

6 *Primo* igitur, & ante omnes juxta *d. Novell.* 118. c. 1. vocantur *Descendentes*, sive *liberi* tam nascituri, quam nati, tam *foeminae*, quam masculi, tam emancipati, quam sui, tam Clerici, & Monachi, quam laici: quamdiu enim liberi supersunt, tamdiu alii consanguinei cujuscunque gradus à successione excluduntur: tum ex naturali æquitate dictante alimentacionem filiorum ex bonis paternis: tum ex præsumpta defuncti voluntate, qui filiis potius, quam extraneis bona congregasse censetur. Inter ipsos verò descendentes unus alterum gradu etiam remotiorem non excludit, sed omnes omnino, quantumcunque in gradu remoti succedunt. §. 5. & 15. *Inst. de Hæredit. qua ab intest. d. Novell.* 118. cap. 1. Sub hac tamen differentia, quòd si omnes sint in primo gradu succedant *in capita*, tot scilicet æqualibus factis portionibus, quot sunt personæ; si verò sint ulterioris gradus, sive soli inter se sive cum aliis proximioribus concurrant, tantum succedant *in stirpes* jure representationis, id est, remotiores in gradu

parentes primi gradus repræsentant, & in illorum locum succedunt, consequenter licet plures sint, habentur tamen loco unius, & non plus consequuntur, quam eorum Patens, quem repræsentant, consecutus fuisset, si vixisset, sicque illius portio dividenda venit: ut ecce: si concurrant duo filii, quivis habebit dimidiam partem hæreditatis, & ita succedent *in capita*, si concurrant unus filius, & tres nepotes ex filia, non succedent *in capita*, id est quatuor æquales portiones, sed hæreditas dividetur in duas semisses, quarum unam filius, alteram tres nepotes loco filia inter se dividendam accipient. Idem dicendum, si ex uno filio duo nepotes, & ex altero tres supersint: tantum enim illi duo, quantum isti tres consequentur. *d. Novell.* 118. c. 1. §. 6. *Inst. de Hæred. qua ab intest. l. 1. §. 4. & 6. ff. de Suis, & legit. hered. R. F. de Anno 1500. tit. von Succession der Döchter.* Clariss. D. D. Franz *de Success. ab intest. p. 1. n. 26. & seqq.*

Et hæc ita procedunt in *liberis legitimis*, 7 sive deinde sint *legitimi & naturales simul*, seu ex legitimo matrimonio procreati, sive sint *legitimati per subsequens Matrimonium*, ut qui favore matrimonii in omnibus æquiparantur legitimè natis, & succedunt non modò in allodialibus, sed probabilius etiam in feudilibus arg. c. 6. *Qui filii sint legit. §. 2. Inst. de Hæredit. qua ab intest. l. cum quis, & auth. seq. C. de Natural. lib. Myning. §. observ. 42. Gail. 2. observ. 14. n. 2.* sive sint *legitimati tantum*, id est, arrogati, vel adoptati, vulgò *angewünschte* / oder *angenommene Kinder*; nam & isti etiam cum aliis liberis legitimè natis in allodialibus succedunt *Pacti adoptivo*, nisi ipsò adhuc vivente adoptio dissoluta sit, quò casu cessat successio. §. 14. *Inst. de Hæred. qua ab intest. l. 10. pr. §. 1. & 2. C. de Adopt. juncto tit. 26. §. adoptivus. Fend. 2.* De reliquis liberis diversum jus est; nam *l. 8 legitimati per rescriptum Principis*, vel per *Comi.*

Comitem Palatinum non aliter Parentibus succedunt, quam si ex iustis nuptiis procreati liberi nulli extent *auth. item sine C. de Natural. lib. Novell. 74. c. 1. Novell. 89. c. 9.* usu tamen fori, & praxi hodiernâ invaluit, ut legitimati cum filiis ex matrimonio post contracto natis simul succedant. Gail. 2. *observ. 142. n. 5. Struv. exerc. 38. th. 20. II. Liberi naturales tantum*: qui ex concubina, quam quis uxoris loco citra maritalem affectionem domi habuit, progeniti sunt, matri quidem, reliquis que ascendentibus in linea materna unâ cum legitimis liberis æqualiter succedunt, etsi mater fuerit illustris. l. 2. & 8. ff. *unde cognati. l. 5. C. ad Scrum Orphitianum.* Patri verò non aliter succedunt, quam si ei nec liberi legitimi nec uxor legitima exstet, & quidem tunc tantum in sextantem, hoc est, in duas uncias, siue sextam partem hæreditatis, cum sua matre ex æquo dividendam. *Novell. 18. cap. 5. cit. Novell. 89. c. 12. §. 4.* His liberis naturalibus hodie ex duobus solutis, inter quos matrimonium tenet, procreati comparantur. Jacob Schyz *ad ff. tit. Quis ord. in poss. ff. Struvius exercit. 30. th. ult. III. Spurii, seu vulgò quæsi, qui scilicet ex vaga, & promiscua libidine concepti sunt, nihil capere possunt ex bonis ejus, quem patrem dicunt arg. §. 4. Inst. de Success. cognat. l. 2. cum *auth. licet. C. de Natural. lib. ad matris tamen, quæ semper certa est, & parentum maternorum successionem unâ cum legitimis admittuntur, nisi mater fuerit persona illustris, quæque alios liberos ex iusto matrimonio procreatos habeat, quò casu spurii ex bonis maternis solùm alendi. §. 3. Inst. l. 5. & 8. C. ad Scrum Orphitian. l. 5. §. 4. ff. de Agnos. & alend. lib. Gabriel Paleot. tr. de Nob. & spur. c. 21. n. 3. IV. Denique Sacriligi, & adulterini, nefarii, atque incestuosi, qui ex complexibus damnatis progeniti sunt, omni successione tam paternâ, quam maternâ privantur, licet nulli extent liberi legitimi; *auth.***

ex comp' exu C. de Incest. nupt. Novell. 74. c. ult. Novell. 89. c. fin. Imò de Jure Civili nec alendi forent à Parentibus per d. *Novell. 89. c. ult.* quod tamen ex æquitate Juris Can. in c. 5. de eo, qui duxit in matr. mitigatum est, ita ut saltem necessaria alimenta ipsis debeantur.

Quotidiana *questio* est: quò modò liberi ex diversis nuptiis nati Parentibus succedant? *9* *9.* eos, si privigni sint, singulos suo succedere Parenti; sin verò Parentem communem habeant, æquâ lance ejus hæreditatem dividere, ita ut consanguinei in bonis paternis, uterini in maternis succedant, juxta vulgarem illum Verficulum: *Maternis cedant materna, paterna paternis; & Text. in l. 3. 4. & 5. C. de Secund. nupt. l. 4. C. ad Scrum Tertullian. l. 13. C. de Legit. heredib. Novill. 22. c. 25. 26. & 29. & Novell. 84. c. 1. Haunold. tr. 5. de F. & F. c. 3. contrav. 2. n. 405.* Quæ distinctio ideo statuta est: quòd in istis bonis propriè non dicantur ejusmodi liberi succedere, sed bona ad eos reverti. arg. l. filio ff. de Lib. & posth. Sed hoc ita, nisi pactum unionis siue parificationis prolium, die Einkindschaft und Gleichmachung der Kinder intervenierit, quo bona utriusque matrimonii communicantur, & liberi ex diversis matrimoniis quoad jus successionis tanquam ex uno matrimonio nati habentur; prout illud pactum generali Germaniæ consuetudine receptum, & ab Imperiali Camera approbatum esse, tradit Gail. lib. 2. *observ. 125.*

Deficientibus liberis *primi ordinis successio- 10* *ribus*, ad successionem legitimam *secundo loco* vocantur *Ascendentes*, puta *Parentes* utriusque sexûs in infinitum, quorum ordo alius est simplex, alius mixtus.

Simplex est, quò *Ascendentes* soli sunt, Ubi refert, an sint ejusdem gradûs, ut pater & mater, vel avus & avia, aut gradu dispares ut Pater, & avus? *Priore casu* Parentes illi, licet dispares numero, pariter succedunt, paternis
qui-

quidem dimidiâ, maternis verò alterâ portio-
ne dimidiâ delatâ. *d. Novell. 118. c. 2. Poste-
riore*, non attento repræsentationis jure, quod
in linea ascendente locum nullum habet, pro-
ximiores remotiores excludunt; ut si Pater &
Mater unâ cum avis maternis, vel paternis
sint superstites, soli succedunt exclusis avis:
vel si mater sit mortua, pater excludit avum
maternum, etiam quoad bona, quæ à linea ma-
terna ad filium pervenerunt. *per d. Novell. 118.
c. 2. in qua Imperator utique expressisset, si
voluisset, habendam esse rationem qualitatis
honorum. Mynsing. cent. 6. obser. v. 55. n. 3.
Bachov. ad Treutl. volum. 2. disp. 16. th. 4.
tit. C. Clariss. D. Frid. Ernest. à Someting. ad
Inst. de Hæredit. qua ab intest. n. 112. contra
Bartolum, quem secutus est Schneidew. de
secund. ord. succedendi. n. 112.*

¶ *Ordo mixtus Ascendentium* est, quo A-
scendentes cum fratribus, vel fororibus ger-
manis defuncti concurrunt. Hoc casu hi ex
privilegio simul cum ascendentibus admit-
tuntur. & quidem in capita, hoc est, in æqua-
les partes. *d. Novell. 118. c. 2.* ita nimirum ut
si defunctus ex una parte reliquit avum, &
aviam paternam, ex altera solam aviam ma-
ternam, & præter hos Fratrem Germanum,
hæreditas in quatuor viriles partes dividenda
sit: interventus enim fratris efficit, ut hære-
ditas in capita dividatur, quæ aliâs, si Ascen-
dentes soli fuerint, secundum lineas, quasi in
stirpes, consequenter partes dispares divideretur.
Frid. Ernest. à Someting. *loc. c. num. 15.*
Fach. 6. *controv. c. 7.* Imò si præter Germa-
num Fratrem simul cum Ascendentibus con-
currant alterius fratris prædefuncti filii, vel
filia, isti quidem secundum *Novell. 118. c. 3.
§. si autem cum fratribus.* expressè à succes-
sione remoti fuerunt, sed per *Novell. 127. c. 1.*
cum Parentibus & fratribus simul ad hæredi-
tatem vocantur in stirpes, quatenus jure re-
præsentationis succedunt in locum sui Patris.

Zoëf. ad ff. de Suis & legie. hered. n. 8. quod
tamen privilegium ad fratrum, aut fororum
prædefunctorum Nepotes, multò minus Pro-
nepotes non extenditur, cum in correctiis,
seu materia exorbitante nulla extensio conce-
datur. *c. qua à jure communi. 28. de R. J. in 6.
l. 41. ff. Eod. Zoëf. loc. cit. n. 30.*

In contentione sarram trahitur: an fratrum
germanorum prædefunctorum filii cum Pa-
tre, avo, aut aliis ascendentibus succedant, si
soli supersint?

Negant Bachov. *ad Treutl. vol. 2. disp. 16. th. 4. lit. G.* Cujac. *ad d. Novell. 118. Zoëf. ad ff. de Suis, & legie. hered. n. 28.* freti au-
toritate *cit. Novell. 127. c. 1.* quæ illo dun-
taxat casu jus vicariæ successionis prædefun-
ctorum Germanorum liberis impertitur, quò
fratres, fratrumque liberi cum Ascendentibus
concurrunt, proinde ad casum, quo germano-
rum filii soli, & nulli germani existunt, porrigi
non potest, cum omnis correctio in jure sit
odiosa, & quod non mutatur, quare stare pro-
hibeatur? *l. precipimus. 32. §. ult. C. de Ap-
pellat.*

Affirmat Forster. *de Succession. 3. cap. 7. 13*
& Frid. Ernest. à Someting. *ubi supra n. 15.*
ed quòd non possit prudens disparitatis ratio
assignari, cur Fratrum germanorum filii suc-
cedant cum Parentibus, si adsint Patruus, & non
succedant, si soli sint: cum utroque casu re-
præsentent suos Parentes, neque verò putan-
dum, jus repræsentationis exigere fratres ger-
manos superstites, ceu medium: si enim in
linea descendendum liberi mediati diversa
stirpis succedunt jure repræsentationis Paren-
tibus suis, licet nullus adsit ex illo gradu, quo
fuit is, qui repræsentatur, adeoque nullum ta-
le medium, quale requirunt AA. idem erit
in nostro casu.

In theoria utraque sententia defendi potest
in praxi autem videtur servanda posterior.
Atque hæc ita se habent de jure communi.

Secundum

Secundum particularia verò quorundam locorum statuta, & consuetudines (sicuti in Austria) ascendentes nullò modò succedunt descendentes, eò quòd inconueniens videatur, hereditatem ascendere, & liberos thesaurizare parentibus. Joan. Henr. Reutter *in tr. de Differ. jur. Civil. & Austr. p. 12. n. 4.* Joan. Weingarten *de Conc. & discord. jur. con. Austr. cum iure com. lib. 3. pag. 154.* Interim quia per talem consuetudinem sapius contra naturalem æquitatem repelluntur Parentes, ut si iniquitate fortunæ ad paupertatem redacti sint, & liberi postea satis nummati sine liberis decedant relicto consanguineo quodam valde remoto, ideo quantum fieri potest in praxi similis consuetudo, vel statutum limitandum est, & parentibus succurrendum.

Cæterum cum iura successionum respectu Parentum, & liberorum correlativa sint, eò modò Parentes liberis succedunt, quo diximus, liberos succedere Parentibus; unde sicut spuri non succedunt Patri, ita nec Pater illis. *l. si ab eo. 11. C. de Legit. hered. auth. licet patri. C. de Natural. lib. in correlativis namque idem est iudicium, eadèmq; disciplina, & quòd statuitur in uno, si in utroque haud dispar sit ratio, videtur etiam statutum in altero.* Everhard. *in Top. legal. loc. 20.* Excipiuntur specialiter filius arrogatus impubes, cui Pater arrogans non succedit, si intra impuberatis annos moriatur, item etiam filius adoptatus ab extraneo, cui absolute non succedit Pater adoptivus. *§. 2. & 3. Inst. de Adopt.*

14. Tertium ordinem successionis ab intestato occupant collateraliales, die von der Seiten/ oder Zwerch/ Linie einander angehören/ oder verwandt seyn. Et ex his ob duplici-
tatem vinculi primò vocantur fratres & sorores ex utroque Parente defuncto conjuncti, quos germanos Brüder und Geschwister von voller Geburt/ oder beyden Banden salutamus, eorùmque præmortuorum filii;

KÖNIG IN DECRET. LIB. III.

exclusis fratribus consanguineis, & uterinis; ita quidem, ut si fratres germani soli sint, successio fiat in capita; si fratrum filii cum his concurrant, fratres in capita veniant, filii iure representationis in stirpes, capturi partem, quam capisset parens, si viveret; si soli extant fratrum præmortuorum filii, adhuc excludunt agnatos & cognatos, quamvis in eodem gradu secum exstantes. *d. Novell. 118. c. 3.*

*Dubium est: Quomodo fratrum filii, si soli extant, in bonis Patruum succedant: utrum in capita vel in stirpes? Ecquidem Accursius, Bartolus, & alii eorum sectatores contendunt, eos succedere in stirpes. Sed magis est, ut censeam, quòd in capita succedant, ita ut si ex uno fratre duo, & ex altero quatuor liberi sint, hereditas Patruum in sex æquales portiones dividenda sit. Mynsing. *cent. 3. observ. 94.* Cephal. *consil. 431.* Hotom. *quest. illust. c. 14.* quia jus vetus, quò certum erat, fratrum liberos tunc in capita succedere. *l. 2. §. 2. ff. de Suis, & legit. l. penult. §. 1. C. de Legit. hered. nullibi in hoc passu correctum est, quin potius in d. Novell. 118. c. 3. approbatur: Statuitur enim, quòd fratrum filii tunc beneficium representationis habeant, quando vocantur cum filiis, hoc est, patruis, avunculis, ergo non habent, quando soli sunt, ergo quando soli sunt, succedunt in capita: non in stirpes. Ad hæc sententiam istam Carolus V. Sacratissimus Imperator confirmavit expressa constitutione in Comitibus Spirensibus de Anno 1529. *tit. Kayserliche Constitution, und Satzung wie Brüder, oder Schwester Kinder / ihres Vatters Bruders / oder Schwester verlassene Erbschaft / unter sich theilen sollen.***

Fratribus utrinque conjunctis non extantibus, nec filiis eorum, ad successionem defuncti vocantur fratres & sorores altero tantum Parente conjuncti, nempe consanguinei, vel
Kk
118.

uterini, vulgò Stieff-Brüder, halb-Brüder/
Halb-Schwester / Halb-Geschwistrigt.
Auth. post fratres. C. de Legit. hered. d. Novell.
118. c. 3. §. bis autem non existentibus. Sed
quo ordine & modo? eodem, quò germani,
& utrinque conjuncti: ideòque si extant soli
consanguinei & uterini, successio fit in capita;
si concurrant pramortuorum filii successio fit
in stirpes; si fratrum defunctorum filii soli
sint, successio fit in capita, quia tunc jure suo,
non repræsentationis amplius succedunt.

Illud autem hic *dispicendum*, utrum in suc-
cessione fratris consanguinei, & uterini in bo-
nis prædefuncti fratris concurrentium, ratio
aliqua bonorum habenda sit?

17 Sunt, qui consanguineo paterna, uterino
materna bona deferant; quibus non modò tri-
tus versiculus: *maternis cedant materna, pa-
terna paternis*; sed & apertus textus suffragat-
ur in *l. de emancipatis. 13. §. 2. C. de Legit.*
hered. ubi habetur: exceptis maternis rebus,
in quibus si de eadem matre fratres, vel sorores
sint, eos solos vocari oportet. Hanc sententiam
amplexi sunt Cujac. in *Parat. C. de Legit. ha-*
red. & in Novell. 84. Forster. *de Success. lib.*
8. c. 8. n. 2. & 4. & alii.

Sed displicet hæc sententia non uno ex ca-
pite. *Primò*: quia si Imperator voluisset fieri
divisionem bonorum in concursu fratrum
consanguineorum & uterinorum, debuisset
hoc exprimere in sæpè cit. *Novell. 118. c. 3.*
Atqui ibi tali loquendi modo utitur, utpotius
videatur, omnem hujusmodi divisionem, tan-
quam obnoxiam litibus propter difficultatem
in bonis illis separandis rejicere. *Secundò*: quia
postquam bona pervenerunt ad filios desinunt
esse paterna, vel materna, & efficiuntur bona
fratris: ad bona autem fratris admittuntur
consanguinei & uterini æqualiter. *Tertiò*, quia
ex Adversariorum sententia sequeretur, quòd
consanguinei etiam cum germanis deberent
admitti in bonis paternis, & uterini in mater-

nis, quos tamen constat à germanis penitus
excludi. Ita Fachin. *lib. 6. contrav. c. 5.* cum
Baldo, Saliceto, Fulgoso, Corneo, & aliis.

Ad Textum *ex cit. l. de emancipatis. 13. §.*
2. oppositum, est expedita responsio, quòd
per d. Novell. 118. c. 3. correctus sit.

Denique post fratres & horum filios vo-
cantur promiscuè reliqui *collaterales* absque
ullo sexus, vel agnationis discrimine, & sine
differentia bonorum, secundum prærogati-
vam gradus, ita ut propinquiores semper ex-
cludant remotiores, & pares gradu pariter in
capita admittantur, idque in infinitum *d. Auth.*
post fratres. & Novell. 118. c. 3. §. 1. Berlich.
p. 3. concl. 24. n. 88. & seqq. Schuff. consil.
89. p. 2.

Verùm hæc omnia accipienda sunt de fra-
tribus, & aliis collateralibus legitimis, & na-
turalibus simul: Fratres enim legitimi tan-
tùm, seu adoptivi non succedunt sibi invicem
nisi ab aliquo ascendentium fuerint adoptati.
l. penult. §. & idco C. de Adopt. Fratres natu-
rales tantùm, aut spurii succedunt quidem fra-
tribus uterinis, non verò consanguineis. *l. 4.*
ff. Unde cognati.

Si nec *Descendentes*, nec *Ascendentes*, nec
Collaterales adsunt, tunc *quarto loco* ad succe-
sionem ab intestato admittitur *conjunctio*; in
qua successione primùm observanda sunt pa-
cta dotalia *per l. fin. C. de Pact. convent.* dein-
de consuetudines, & statuta cujuslibet loci.
Gail. 2. observ. 156. n. 3. iis verò deficienti-
bus confugiendum erit ad jus commune, quòd
Prætor propter legitimam conjunctionem
maritalem ante fiscum vocat *superstitem con-*
jugem dando ei bonorum possessionem, unde
vir & uxor. tot. tit. ff. & C. unde vir & uxor.
dummodò justum fuerit matrimonium, &
ad mortem alterius duraverit. *l. 4. C. de In-*
cest. nupt. Forster. *de Successione in præf. ad*
lib. 9. nec maritus uxorem, nec uxor maritum
interfecerit. l. 10. §. 1. ff. solut. matrim. Imò
jure

jure novissimo sancivit Justinianus, ut si matrimonium fuerit indotatum, & conjux defunctus locuples, uxor autem superstes inops, illa marito succedat una cum liberis communibus, vel etiam alterius matrimonii, in quarta parte honorum defuncti, si liberi tres sint, vel pauciores; si vero plures extent liberi in parte virili, in eum Rinds & Heil; ita tamen ut tantum utrumfructum habeat istius quartæ, vel virilis portionis, proprietate servatâ liberis, si qui extiterint; his autem deficientibus potitur etiam dominio istius portionis, in quam imputatur id, quod ei relictum, vel donatum est à conjuge. *Novell. 53. c. ult. Novell. 117. c. 5. anth. prat. C. Unde vir, & uxor. & ibi DD.*

10. *Ultimò si nec conjux adsit, bona vacantia, die erblose Güter sibi vendicat fiscus, tot. tit. C. de Bonis vacant. Sixtinus de Regal. lib. 2. c. 9. n. 3.* Bona tamen ista ad fiscum transeunt cum suo onere, nimirum ut fiscus debitoribus ob defuncti æs alienum satisfaciatur, si quidem fiscus non jure proprio, sed jure hæreditis succedit. *l. 3. §. fin. l. 6. §. si fisco ff. ad Scam Trebell. l. 6. & 14. ff. de Jure fisci. l. 7. C. de Distract. pign. l. un. §. 14. C. de Caducis tollend.* Hinc etiam legata & fideicommissa, quæ ab hærede præstanda sunt, solvere obligatur per *l. 96. §. 1. ff. de Legat. 1. l. dicitur. l. 4. ibi: quibuslibet aliis causis fisco vindicant. ff. de Jure fisci.*

21. *Quæstio superest: quò modò fiat successio in bonis Clericorum? R. breviter, in bonis superfluis respectu Ecclesiæ, seu ex beneficii redditibus acquisitis ipsam tantum Ecclesiam succedere, exclusis omnibus consanguineis, nisi consuetudine aliter sit introductum e. l. 7. §. & 12. de Testam.* In reliquis vero bonis, nempe patrimonialibus, industrialibus, sicut & parimonialibus, fieri successionem eodem modo, quò de Laicis priùs dictum est, juxta lineæ, aut gradus prærogativam, ut notant communiter Interpp. ad c. 1. lit. præterquam,

quòd ante fiscum Ecclesiasticum (qui succedit Clericis, sicut laicis fiscus secularis) aliis consanguineis deficientibus, succedat Ecclesia, vel altare, cui Clericus inservivit, *d. c. 1.* Et meritò cum per illam in sortem Domini sint vocati, ut ad eò non injurià illam successionem honorent, à qua beneficio, à honore Clericali affecti sunt.

§. VI.

Materia, seu objectum successionis ab intestato est hæreditas legitima, quæ nempe obvenit ab intestato juris legitimi dispositione. Wefenbec. in Paratit. de Hæred. inst. n. 3. lit. E.

§. VII.

Forma successionis ab intestato consistit in 23 requisitis, quæ tria.

Primum est, ut deferatur sola lege. Hinc in prohibitione Testatoris, ne in alienam familiam res alienentur, successio legitima non continetur: quoniam hæc non est alienatio hominis, sed ipsius legis, quæ ab intestato successiones defert. §. 1. Inst. de Hæred. qua ab intest. l. 3. ibi: lege ad se rediret. l. 11. ibi: hæreditatem possideant lege ff. Si quis omisâ causâ testam. Et necessaria omninò est: quia per mortem, quæ omnibus est necessaria, causatur, consequenter sub hominis interdico contineri intelligitur. l. alienationes 13. ff. Famil. herciscund.

Secundum est, ut intestatus sit, de cujus hæreditate agitur, quamdiu enim ex testamento potest adiri hæreditas, ab intestato non defertur. l. quamdiu 31. ff. de Acquirend. hæredit. Dicitur autem intestatus, qui caret hærede testamentario; quod fit l. si quis testamentum non fecit, cum tamen facere potuisset. l. 1. in pr. ff. de Suis, & legit. II. Si quis voluit quidem testamentum facere, sed non potuit, impeditus vel de facto, quia morte præventus, vel de jure, quia lege testari prohibitus, ut pupillus, filiusfamilias &c. licet enim hi strictè loquendo intestabiles dicantur, latè tamen, & ex communi usu loquendi

kk 2

pro

pro intestatis habentur. *d. l. i. pr. & planè*
 III. Quando quis testamentum quidem con-
 didit, sed non jure, omissis scilicet solennita-
 tibus à jure præscriptis. *pr. Inst. h. t. IV.* Si
 testamentum jure quidem factum sit, sed
 agnatione posthumi, vel arrogatione, vel
 adoptione ab ascendente ruptum est. *d. l. i. in*
pr. ff. de Suis, & legit. vel per capitis diminu-
 tionem quamcunque sic irritum. *pr. Inst. h. t.*
 V. Si testamentum sit perfectum, ex eo ta-
 men nullus hæres existat. *d. l. i. in pr.* hic enim
 omnibus casibus res dicitur ad causam inte-
 stati redire.

Porro si controversia inter hæredem ab in-
 testato, & extraneum, qui testamentum fa-
 ctum esse asserit, oriatur, probatio non hære-
 di ab intestato venienti, sed extraneo illi in-
 cumbit, tum quòd talis extraneus affirmet, &
 alleget factum aliquod, quod ab allegante
 semper probandum est, per *l. 2. ff. de Fur. &*
falsi ignorant. tum quòd fundet se in testa-
 mento, consequenter teneatur probare testa-
 mentum factum esse, tanquam fundamen-
 tum suæ intentionis. Accedit, quòd hæredes
 ab intestato habeant intentionem pro se fun-
 datam in jure, & successionem sibi à Lege de-
 latam eò usque retineant, donec probetur,
 testamentò contrarium esse dispositum. *Me-
 noch. præsumpt. 1. Covarruv. 2. V. R. c. 6.*
n. 5. Fachin. 6. controu. 46.

25 *Tertium* requisitum est, ut hæres ab inte-
 stato probet mortem ejus, in cujus bona cupit
 succedere: siquidem viventis nulla est hære-
 ditas. Peragitur autem probatio hæc I. per
 duos testes: *Mascard. de Prob. concl. 1075.*
n. 2. nonnunquam etiam per unicum, ut si
 quis in loco aliquo remoto, mari, aut morbo
 contagioso obiisse dicitur. *Carpz. p. 1. constit.*
16. def. 38. II. Per attestationem Judicis, aut
 Magistratus eò in loco, quo quis obiisse per-
 hiberetur. *Carpz. Furispr. consistor. lib. 2. def.*
168. n. 5. idem est, si præfectus militiae, sub

quo quis militavit, in documento attestetur,
 militem, in quodam conflictu, aut alio modo
 inter turbas bellicas periisse. *Mevius p. 5. dec.*
134. III. Per attestatum Parochi extractum
 ex libro, in quo mortui describuntur. *Rota*
dec. 220. n. 1. p. 2. divers. Gratian. discipulat.
forens. c. 653. n. 59. IV. Aliquando per iam-
 mam, cujus limitationes, & exceptiones,
 vide sis apud *Mascard. de Prob. vol. 3. concl.*
1074. V. Per diurnam absentiam: ita enim
 in Regno Bohemix absens per triginta annos
 annum & diem, habetur pro mortuo, ejus-
 que bona proximis agnatis sine cautione
 deferuntur, & Scabini Lipsienses statuunt ab-
 sentes per 70. annos pro mortuis haberi.
Richter p. 1. dec. 66. n. 5. & 6. Carpz. p. 3.
const. 15. def. 57. Omitto alias mortis pro-
 bationes, quas suggerit *Mascard. concl. 1075.*
& seqq.

§. VIII.

Finis, ob quem introducta est successio ab in-
 testato, est, ut hæreditas intestati iis obve-
 niat, quos propinquitas sanguinis & natura
 conjunctio vocavit.

§. IX.

Effectus successionis ab intestato est idem, 27
 qui successionis ex testamento, de quo prolixè
 in *tit. preced.* disseruimus.

TITULUS XXVIII.

De Sepulturis.

SUMMARIÆ.

1. *Sepultura diversa acceptio. 2. definitio. 3. origo*
& causa impulsiva. 4. Cæmeteria constituere per-
tinet ad Episcopum. 5. 6. Quibus Ecclesiis compe-
tat jus sepultura? 7. 8. 9. Ubi quisque sepeliri de-
beat? 10. Quinam excludantur à Sepultura sa-
cra? 11. Qui ritus funerum? 12. Quis sibi Se-
pultura? 13. quis effectus?

Successio tam testamentaria, quam legiti-
 ma demum post mortem locum habet,
 quam,